

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Torstai 1.7.2021
talkooseurat klo 18.00
Johanna Ylihärsilä

"I have a dream", lausui Martin Luther King aikoinaan. Meillä / minulla oli unelma ja tämän voisi vapaasti kääntää härmäksi. *Näin molimma sen ajatellu teherä.* Vaan teemmäkin ja osallistumma nyt näin. Omalta osaltani toivotan teidät tervetulleeksi näihin Kauhavan virtuaalisiin herättäjäjuhliin ja sen talkoosuroihin. Nyt, kun vieläkin olemme varovaisia ja etäällä toisistamme, tahtoisin johdattaa teidät juhlatunnelmaan siellä omissa seurapenkeissänne, nojatuoleissänne, kuka missäkin. Meitä on pieni, mutta toimelias varainhankintatoimikunta, joka on työstänyt kaksi, kolmekin vuotta hankkien varoja juhlien järjestämiseen ja Herättäjän toiminnan tukemiseen. Yksi tällainen varainhankintatuote on tämä taulu. Seurapenkissä istuva mumma ja on näitä paappoinakin sekä oli jokunen vierekkäinkin istuva. Tässä taulussa mumma katsoo eteenpäin tyhjää näkymää. Näkymä on avoin katsojan kuvittelulle.

Oikeastaan tahtoisin, että lähtisitte ajatuksissänne matkalle mumman ja paapan mukaan. Suljettujen silmien takaa voisitte ehkä nähdä seuraavaa. Lakeuden laitamilla heilimöi pellava vuosikymmeniä sitten. Olisiko sen kylväjä arvannut, että pellava päätyisi tauluun, nutturaksi? Entä säiden kauniiksi harmaannuttamat ladon seinälaudat? Olisiko sen pystyttäjä arvannut, että ne tulisivat kehystämään ajatuksia?

Mitä minä näkisin taulun mumman silmin? Näkisin avaran kentän, juhlaportin, alttarin ristilavueineen, penkkirivistöt, laajan ihmisjoukon ja siellä monia tuttuja kasvoja, lukuisat kättelyt, halaukset, jälleennäkemisen ilon, soljuvan puheensorinan. Kuulisin talkoolaisten kiireiset askeleet ja huolenkin kaiken onnistumisesta. Iloiset nuoret körttipastillikärryineen. Ilmassa leijuvat lihakeiton ja lätytjen tuoksut. Kahvipaikalle kiemurtelevat jonot. Odotuksen ja hyvän olon tunne, kun istahdan penkkiin. Virren voima värisyttää mieltä. Puhutut sanat koskettavat sydäntä. Hyvyyks kietoo käsivarret ympärille. Yöveisuun herkät sävelet kohoaa lakeuden yöhön.

Entäs taulun mumma ja paappa? Palaako hän tai he ajatuksissaan menneeseen? "Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on, emme kauhistu vastustajaamme." Muistatkos, kun seurapenkissä istuttiin ja hymyillen katseita vaihdettiin? Muistathan, kun sitten vihkiäلتارille polvistuneina meille veisattiin sukupolvelta toiselle tuttuja säkeitä. "Tule Jeesus nyt heikkoja vahvistamaan, tule virvoita voimalla taivaan."

Ja kun omia lapsia ja myöhemmin lastenlapsia kannoimme ehtoolliselle siunattaviksi, sai papin kauniit sanat nousemaan herkkyyden kyneleeseen silmään. Se kyynel sekoittui sadepisaroihin tai jäi aurinkolasien suojaan muille näkymättömäksi itselle pyhäksi tunteeksi. Tässä on hyvä istua ja

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

muistella. Havahdun, kun rapistelet virsikirjan sivuja, jo hiirenkorvalle kääntyneitä, ja alat hyräillen liittyä veisaajien joukkoon. ”Tue uskoamme, tue toivoamme, pidä sielumme tallella aina.” Sivusilmällä näen, kun pyyhkäiset hiussuortuvan otsalta ja samalla vaivihkaa silmäkulmaa. Tunne sisällämme on sama. Puhujat jakavat sanan eväitä, joita ahmit sielusi täyteen niin, että ne riittäisivät pitkälle arkipäivienkin ajatuksiksi. Vaikka jotkut sanat riipaisevat syvältä, ovat toiset sanat armossaan kannattelevina. Nämä ajatukset mumman ja paapan mielessä päättyvät perinteiseen polvirukoukseen ja juhlaan kiitosvirteen. Siinä myös ne omat rukouksen soperrukset lähtevät matkaan saman arvon ja armon alle.

Kaikkien meidän suruksi emme voineet rakentaa juhlia toivomallamme tavalla, mutta näillä pienillä tuokiokuvilla toivon, että voitte rakentaa oman juhlan sydämiinne omista lähtökohdistanne käsin. Tärkeintähän ei ole ainoastaan juhlapaikka ja sen luoma tunnelma, vaan se armon sanoma mitä tulevien päivien seurahetkiin sisältyy.

Kohta on iltavirren aika, enkä malta olla jakamatta omaa rakasta muistoani. Lapsenlapset, silloin kolme- ja viisivuotiaita, olivat yövieraina. Iltatoimet ja iltasadut käyty läpi. Ajattelin ottaa vähän lyhyemmän iltaruokouksen, ettei koti-ikävä kovin yllättäisi yötä vasten. Pian kuitenkin pikkusängystä ehdotettiin: ”Mumma, veisataan meidän iltavirsi.” Ja niin alkoi kuulua ”Mua siipeis suojaan kätke, oi Jeesus Herrani.” Siinä tämä mumma nikotteli jotenkin mukana. Ja kun sängystä kuului rauhallinen unen tuhina, havahduin ajatukseen, joka minulle siinä hetkessä muistutettiin lapsen uskon muodossa. Se tuli niin aidosti ja luontevasti. ”Ja meidät suuret pienet sun sulje suojahas, yö rauhainen suo meille, oi Jeesus laupias.” Ilman sen kummempaa koti-ikävä oli mummakin yön turvaan veisattu.